

ŽIVOTOPIS JIŘÍHO PLESKÉHO

Jiří Pleský se narodil 12.1.1945 v Brně
ženatý, manželka Suzan, děti: dcery Michaela a Natálie Plesky
adresa: Whangarei, Nový Zéland

Od mládí se intenzivně věnoval modelářské činnosti, účastnil se modelářských závodů a zajímalo ho létání. Ještě na základní škole začal sportovní letecký výcvik pod Svazarmem na letišti v Brně – Medlánkách, kde létal na kluzáku Let LF-109 Pionýr. Po absolvování střední školy nastoupil v prosinci 1962 na VOŠLM (Vojenská odborná škola leteckých mechaniků) při VLU (Vyšší letecké učiliště) v Košicích, kde ukončil studia v listopadu 1964. Tato škola se již krátce po svém založení stala pojmem v letectví. Po ukončení školy nastoupil nejdříve v rámci vojenské služby k vojenskému útvaru v Českých Budějovicích, po krátké době byl převelen k vrtulníkové letce na letišti v Brně-Slatině. Zde sloužil jako vojenský pilot armádního vrtulníku typu Mi 4.

Již od svých mladých let díky své svobodomyšlné povaze vystupoval proti komunistickému režimu. V srpnu roku 1968 po obsazení ČSR armádami Varšavské smlouvy se rozhodl emigrovat. S kamarády se rozhodli pro nebezpečnou cestu přes Jugoslávii, kde hodlali překonat hranice. To se napoprvé nepodařilo a při pokusu o překonání hraničního plotu na nádraží ve městě Nova Gorica byli zatčeni a vyslýcháni. Naštěstí byli propuštěni s příslibem okamžitého propuštění Jugoslávie, což nesplnili. Tajně se přesunuli do jedné malé rybářské vesnice na pobřeží a naplánovali další pokus o útěk, tentokrát s pomocí tří nafukovacích matrací a provizorních pádel z kanystrů na vodu. Po vyplutí ve 22 hodin se museli dle svých propočtů v daný čas vyhnout hlídkovým člunům pobřežní stráže a dalším nástrahám, jako například velké nákladní lodi, která je minula jen o kousek. Dále pak museli čelit velkým vlnám, silným mořským proudům a žralokům, kteří mohli využít téměř vypuštěných matrací a plavce kdykoliv napadnout.

Jejich noční mořská cesta vedla k asi 21 km vzdálenému Italskému ostrovu Grado. Když už měli ráno tento ostrov téměř na dosah, opět zasáhla příroda a mořské proudy nedovolily přiblížení k pevnině a unášely je zpět na otevřené moře. V posledních minutách jejich beznadějně situace, kdy se drželi na hladině už jen s vypětím všech sil, se náhle proti nim vynořily dvě velké rybářské lodě a jedna z nich si jich díky mávání všimla a zachránila je.

Rybáři je následně odvezli do vysněného cíle na ostrov Santa Grado. Zde je totálně vyčerpané a zmrzlé předali místní policii. Vzhledem k tomu, že nikdo z nich neuměl italsky, vzpomněli si tito policisté na jednu československou majitelku zdejšího hotelu, která rychle přispěchala na pomoc s překladem do italštiny. Následoval odvoz policejní eskortou k výslechu do Terstu, odkud uprchlíci putovali do sběrného tábora.

Po vyřízení administrativy v souvislosti s azylem si mohli konečně vydechnout a vybrat si svobodnou zemi pro budoucí život. Jiří Pleský se rozhodnul pro Kanadu, kde našel nový domov, práci pilota a také novou rodinu.

Jeho první prací zde bylo opět létání, tentokrát ovšem pro soukromou geologickou společnost, která v oblasti Northwest Territory poblíž hranic s Aljaškou zkoumala výskyt minerálů pro těžbu. Používali zde známý vrtulník Bell 47 G. V roce 1987 se s manželkou Suzan a dcerami Michaelou a Natálií odstěhovali na Nový Zéland, místo narození ženy Suzan.

Zde se také pustil do podnikání a se svojí ženou založil společnost Super Camper Ltd., která se úspěšně věnovala zakázkové výrobě obytných nástaveb pro užitková vozidla 4x4. Novém Zélandě žije v důchodu spokojeně dodnes.